

◆ Ali Ağır

Visal

Güneş ufuklardan veda edince,
Hasret zindanından kaçtım da geldim.
Mehtabın seyrine dalınca gece,
Gönül penceremi açtım da geldim.

Sevdadan vazgeçen düşer mi yola?
Seven bir gönüldür aşka pusula,
Ümit olsun diye her yalnız kula,
Sevgi tohumları saçtım da geldim.

Âlemlerin Rabbi, hüküm sâhibi,
Murat etti, güçlendirdi garibi,
Karda filizlenen kardelen gibi,
Kışın ayazında açtım da geldim.

Çatlamak üzreyken göğüs kafesi,
Bırakmadım, yaksa da kor nefesi,
Ruhumu kuşattı Göksu'nun sesi,
Nunu vadisinden geçtim de geçtim.

Tenime çamların kokusu sindi,
Gözümün sağanak yağmuru dindi,
Kavrulan sinemin yangını söndü,
Suyu Çamoluk'tan içtim de geldim.

Her adımda mesafeler kısaldı,
Aşılmaz mor dağlar ardımda kaldı,
Kuşlar yuvasında uykuya daldı,
Sanki kanatlandım uçtum da geldim.

Omzumda karanfil nakışlı heybe,
İnançla geçildi nice akabe,
Önüme yıldızlar serdi gökkubbe,
Hüzün ülkesinden göçtüm de geldim.

